

Fabián Estapé

Estapé respon

Mas descobreix un nou model econòmic!

—Professor Estapé, comença el nou curs polític. Després de l'estiu, ha pujat la desocupació, l'economia encara no s'enlaira definitivament i s'acosta una vaga general contra la reforma laboral. Preveieu una tardor calenta, en aquest sentit?

—Preveig una tardor carregada d'aigua remoguda, però amb tendències a girar full sense fer gaire soroll. Com sempre, vaja.

—Des que l'índex de desocupació es va disparar, considereu que el govern espanyol ha aplicat prou mesures de xoc per resoldre aquesta xacra?

—Potser no ho ha fet bé, però m'agradarà veure com ho fa per controlar l'IPC. Intueixo que tampoc no se'n sortirà.

—Aquest agost, Catalunya ha registrat l'augment de desocupació més alt de l'estat. És atribuïble a un model econòmic basat excessivament en el turisme estival?

—És possible, però, sigui com sigui, a Catalunya s'han dedicat moltes oracions a Déu perquè arregli aquesta situació. Certament, el model d'economia estival no ajuda gaire a crear ocupació estable, ni aquí ni enlloc del món.

—A Catalunya és a punt de disparar-se el tret de sortida de la campanya electoral. CiU ha anunciat que reclamarà un pacte fiscal català, una mena de concert econòmic basc però sense copiar aquest model. Creieu que Madrid entraria en una negociació en aquest sentit?

—Home, primer que el senyor Mas expliqui què és això del pacte fiscal que no és ben bé el concert tot i que s'hi assembla! Deu haver descobert un nou model econòmic per als manuals! A Madrid se'n fotran i li diran un no radical. Que CiU ho deixi estar si no vol fer el ridícul.

—En canvi, des d'Euskadi socialistes i populars defensen a mort el seu concert, mentre que a Madrid tots voldrien eliminar aquesta particularitat. Voleu dir que defensen un model d'estat diferent, tot i ser el mateix partit, o és només que els diners agraden a tothom?

—Aquests bascos tenen una sensibilitat especial davant els diners, i això no ens ha d'estranyar. Estan avesats a tenir diners i lògicament no els deixaran anar per no sé quines històries de models d'estat.

—Vós seríeu partidari d'un model de concert per a Catalunya?

—No, perquè s'aplicaria malament. Seria una transformació molt important de Catalunya, que ara per ara em costa de veure.

—La caixa espanyola pot viure sense l'espoliació fiscal catalana, balear i valenciana?

—En un primer moment, sí, però després de seguida emergirien problemes greus. La caixa espanyola no es pot sostenir si aquests territoris tenen concert econòmic.

—Professor Estapé, com dèiem, s'escota la legislatura a Catalunya. En matèria econòmica, Zapatero té encara una mica de coll per mirar de redreçar l'economia espanyola abans de passar per les urnes. Té possibilitats de reconduir la situació?

—Jo crec que sí. També es tracta de fixar el terme màxim, no té sentit plantejar-se un canvi radical de la situació, sinó que ha d'apostar per recuperar uns mínims.

—Les crisis econòmiques afavoreixen sempre la dreta, en unes eleccions?

—És possible que això passi a l'estat espanyol, i que davant dels casos de corrupció, sobretot al País Valencià, torni a guanyar el PP amb comoditat. Molta gent, tot i sentir pudor de formatge podrit, els votarà.

Gemma Aguilera

L'entrellat

Toni Canyís

L'excepció cultural

Coneixiem Curri Valenzuela només per algun programa de zàping. Però la periodista regalava cada dia als espectadors de Telemadrid les seves diatribes contra Catalunya, els catalans i el tripartit. Ara s'ha convertit en el fitxatge estrella del Canal 10, una nova cadena del grup Vocento, el de l'ABC, que aviat començarà a emetre per a tot l'estat espanyol. Gràcies al nou repartiment de freqüències televisives la podrem veure i escoltar en directe. Com si no en tinguéssim prou amb tota la patuleia d'Intereconomia, Veo o Tele5 per a flagel·lar-nos. Només és una més dins la munió de noves cadenes concebudes, pensades i parlades per a major glòria d'Espanya. Si al mercat televisiu les cadenes en castellà ja eren majoritàries, ara seran hegemòniques. Tot un procés que ve de lluny i del qual Montilla i Clos han estat coresponsables. Hi ha qui parla de la llibertat de mercat i el dret dels consumidors a triar l'oferta que vulgui. Però no hi ha res més allunyat d'un mercat lliure que el mercat televisiu. Com si la decisió d'ampliar les llicències d'àmbit estatal i restringir les autonòmiques no fos política. Com si la concessió d'emissores a certs grups no fos ideològica. Com si la voluntat explícita de limitar les emissions fora de cada comunitat autònoma tingués alguna cosa a veure amb la llibertat d'empresa. El proteccionisme de què gaudeixen els grups de comunicació espanyols i les barreres a la competència per a la resta accelera la colonització cultural i lingüística espanyola sense que ningú hi posi fre. Mentrestant, el govern català prou feina té a lluitar amb els distribuïdors cinematogràfics per establir una certa equitat lingüística. L'ofensiva és brutal, hi ha massa fronts de guerra i les forces flauegen. Només un estat podria esgrimir l'excepció cultural.

Periodista